

Lovens Strafftræden, og under disse Omstændigheder maa jeg anse det for rigtig, at man ikke betinger Loven deraf. Det er i det hele taget ikke nogen heldig Praksis, at man saaledes knytter Love sammen med hinanden, at den enes Strafftræden betinges af den andens, hvor der ingen absolut Nødvendighed er for det. Men dobbelt uheldigt forekommer det mig at være ved en Lov af denne Bestaffenhed. Man tænke sig, at f. Eks. Sverige ogsaa har en ny Saltvandsfiskerilov under Arbejde, og at der ligeledes der opstilles en saadan Betingelse, saa ender det jo med, at det skydes ud i det aldeles uviste, naar man kan komme til Endelighed med en saadan Konvention. Jeg betragter det derfor som ganske særlig uheldigt at vedtage en saadan Bestemmelse i en Lov af denne Bestaffenhed, og jeg vil forbeholde mig til 2den Behandling at stille Forslag om, at denne Paragraf udgaar. Mig forekommer det, at hvor en Konvention staar i Forbindelse med et Lovgivningsarbejde i det ene eller det andet af Landene, bør man vedtage Konventionen og saa gaa ud fra, at de Love, den knytter sig til, ville blive vedtagne i Overensstemmelse med den. Vi have jo her Lejlighed til at gøre os bekendt med Bestemmelserne i Konventionen, og kunne meget vel tage vort Standpunkt til disse Bestemmelser, og det turde dog være ønskeligt, om vi endelig en Gang kunde komme til Ende med at faa denne Konvention vedtaget. Den er sluttet den 2den Februar 1895, saa det synes at være ønskeligt, at man ikke udsætter Afgørelsen af dette internationale Spørgsmaal, men lader det gaa i Orden og saa rette os efter, hvad der er vedtaget i denne Fiskerilov, vi have under Behandling. Jeg kan ikke tro, at det vil holde nogen særlig Vanskelighed at blive enige om Saltvandsfiskeriloven, men at knytte denne Lov her til Saltvandsfiskerilovens Strafftræden, forekommer mig ganske utilraadeligt af principielle Grunde, og derfor agter jeg som sagt til 2den Behandling at stille Forslag om, at § 5 skal udgaa.

Carstensen: Med Hensyn til det Spørgsmaal, som den ærede Taler sidst behandlede, kan jeg ikke andet, end at jeg maa give det ærede Medlem Medhold i alt, hvad han har udtalt, og det saa meget mere som vi for et Øjeblik siden fra den højtagede Minister hørte en Udtalelse om, at der intet er i Vejen for Konventionens Gennemførelse, selv om det nu forelagte Lovforslag om Saltvandsfiskeriet ikke gennemføres samtidigt med den. Jeg slutter mig altsaa fuldt

ud til det ærede Medlems Opfattelse af Spørgsmaalet og er enig med ham i, at internationale Konventioner saa lidt som muligt bør paavirktes af senere Behandling af særlige Lovforslag i Rigsdagen i de forskellige Lande.

Naar jeg har taget Ordet er det, fordi jeg ønsker at berøre et særligt Punkt, idet jeg gerne vilde spørge den højtærede Minister, om jeg har fortaet Konventionen rigtig, naar jeg har opfattet den saaledes, at Læssø Rende, Farvandet mellem Læssø og Skjlands Ryst, betragtes under samme Regler som hele Rattegattet; jeg kan i alt Fald ikke faa andet ud af Konventionen. Jeg vil da gøre opmærksom paa, at Afstanden fra Læssø til den sydste Ryst er omtrent 3 Mil. Saafremt man havde agtet lidt paa Forslaget fra Hollands Side om at komme overens om, at Søterritoriet skulde strække sig 6 Kvartmil eller $1\frac{1}{2}$ Sømil ud fra Land, saa vilde Sagen have været afgjort af sig selv; men efter den svenske og danske Opfattelse, som jeg tror at kende — jeg er ikke ganske sikker paa det — bestemmes Territorialgrænsen til 4 Kvartmil eller 1 Sømil fra Land. Her kommer altsaa til at ligge et Farvand paa en hel Mil uden for dansk Søterritorium. Men hvorledes er dette Farvands Bestaffenhed? Det bestaar for en stor Del af fremstydende Grunde, navnlig Nordvestrevet og Sydvestrevet paa Læssø og andre Grunde, der skyde frem fra den sydste Ryst. Farvandet er afmærket ved danske Bøjer og dansk Fyrstib, og hele Renden har hidtil været betragtet som dansk Farvand. Nu vil der altsaa blive et internationalt Farvand paa en Mils Bredde i Midten af Renden, og det et Farvand, hvor det er uhyre vanskeligt at holde Kontrol med, hvorvidt de forskellige Fartøjer ere paa dansk eller international Grund, idet Grundene strække sig langt ud fra Rysten. Det er altsaa et meget vanskeligt Spørgsmaal at faa afgjort, hvorvidt man er paa dansk Territorium eller ikke. Det neutrale Farvand skulde være det mellemliggende, men det er vanskeligt at bestemme paa Grund af Løbets Bestaffenhed, og jeg vil derfor gerne tillade mig at henstille til den højtærede Minister at forklare mig, om Farvandet „Læssø Rende“ betragtes som internationalt, eller om det, som jeg tidligere har troet, helt igennem er dansk Farvand.

Landbrugsministeren (Sehested): Til den ærede sidste Taler (Carstensen) skal jeg bemærke, at der ingen Tvivl er om, at Læssø Rende efter Konventionen staar paa lige Fod med andre Farvande, saaledes at